

Sky S.T.

Milyen mély a mélyirodalom?

avagy

Állatságok és egyéb sületlenségek

Erkölcstelen mondókák

Nesze neked, Valentin-nap!

*A Legyél
te is író pályázat
18+ korosztály
különdíjas
meséivel*

18+

DANGER DANGER DANGER DANGER DANGER DANGER DANGER DANGER DANGER

*Szellemes, vakmerő, tabudöngető. Más,
mégis hamisítatlan Sky. - Olvasói vélemény*

Sky S.T.

Milyen mély a mélyirodalom?

Állatságok és egyéb sületlenségek

Sky könyvek

Nr – 008

Magyarországon kiadja a

HELMA Kiadó

**A magyar könyv is
magyar termék**
mozgalom

alapítva 2023

Alapítók: Sky S.T. íróő és HELMA kiadó

Copyright

Borítóterv – Cover page: Pető Fanni

Szerkesztő – Pető Fanni

Promóció – Promotion: Pető Fanni

A szerző elérhetőségei:

E-mail: skybook0401@gmail.com

Weboldal: <https://sky-s-t--hivatalos-iroi-oldal.webnode.hu/>

Facebook: <https://www.facebook.com/skystbook> (@skystbook)

Instagram: [Sky S.T. \(@skys t \)](#)

TikTok: [sky_st_book \(@sky_st_book\)](#)

YouTube: [Sky S.T. \(@SkyS.T.\)](#)

Szerzői jog – Copyright: 2023 by © Sütő Éva (Sky S.T.)

Az elektronikus könyv külföldön megjelenik a szerző gondozásában:

– Amazon.com & Google Play.com

Minden jog fenntartva – All right reserved

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy – visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, és a hivatalos promóter, aki rövid szakaszokat idézhet belőle.

Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer and the promoter, who may quote brief passages.

This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

Az elektronikus könyvet kiadja Magyarországon a HELMA Kiadó

Cím: 8630 Balatonboglár Szabadság u. 75.

Telefon: +36 (30) 499-34-77

E-mail cím: info@helma.hu

Webcím: www.helma.hu

A kiadásért felel a HELMA Kiadó ügyvezetője Dvariecki Bálint

Kiadás dátuma 2024.

ISBN: 978-963-639-353-3 (.pdf)

A szerzőről és a kötetről további információk elérhetők az alábbi internetes felületeken:

A HELMA kiadó hivatalos Weboldala: www.helma.hu

HELMA YouTube-csatorna: <https://www.youtube.com/@HelmaKonyvek>

HELMA Instagram: <https://instagram.com/helmakonyvek?igshid=YmMyMTA2M2Y=>

HELMA TikTok-csatorna: https://www.tiktok.com/@helma_konyvek

HELMA Facebook oldal: <https://www.facebook.com/HelmaKonyvek>

Helma Vendéghang podcast elérhetőségek:

- Anchor.fm
- Spotify
- Google Podcast
- Apple iTunes
- RSS: <https://anchor.fm/s/976b6eac/podcast/rss>

Feliratkozás a kiadó hírlevelére: <https://helma.hu/hirlevel-feliratkozas#maintitle>

A szerző támogatja A magyar könyv is magyar termék mozgalmat

Az MKMT mozgalom hivatalos weboldala: www.mkmt.hu

Email: info@mkmt.hu sky@mkmt.hu

Az MKMT mozgalom hivatalos Facebook oldala:

<https://web.facebook.com/mkmtMozgalom>

Az MKMT mozgalom hivatalos Instagram oldala:

<https://www.instagram.com/mkmtmozgalom/>

Az MKMT mozgalom hivatalos TikTok oldala:

<https://www.tiktok.com/@mkmt.mozgalom>

Az MKMT mozgalom hivatalos bloggerei

- Grézci Nikolett
- Menyhei Mónika Moncsi
- Pálinkás Angéla, a mozgalom nagykövete
- Regéczi Dóra
- Ryah Black
- Szabin A. Szabolcs

Sky S.T.

Milyen mély a mélyirodalom?

Alcím: Állatságok és egyéb sületlenségek

Sky könyvek

Nr – 008

A szerző eddig megjelent könyvei:

Vigyázat sorozat

1. Vigyázat! Jövők!
2. Vigyázat! Nyaralok!

Jó pasi sorozat

1. A szomszédom egy jó pasi!
2. A férjem egy jó pasi!

Lotte sorozat

1. Lotte elveszti a szüzességét – Szállj velem!
2. Bízz bennem! – Lotte elveszti a szüzességét

Az Asperg család sorozat

1. Emily (Első rész) – A nap, ami mindent megváltoztatott
2. előkészületben: Emily (Második rész)

Miért Sky?

Afrikában imádják a beszélő neveket. Spice (fűszer), Prosper (boldogulni) Rorisang (dicséret – vallásos értelemben), Princess (hercegnő), Mpo (csésze), Busani (menj tovább), Masentle (jó modor), Nhlanhla (jó szerencsét) stb.

Egy zulu barátom nevezett el Sky-nak a nagyratörő terveim miatt.

Aztán megszerettem ezt a nevet.

De nem csak azért, mert hízelgő rám nézve. Elnevezhetett volna kígyónak, sáskának, vagy bármi másnak, ami negatív üzenetet közvetít, mint a Yehluleka (elbukik), vagy ami sértő minden nőnek, aki kicsit is hiú, mint az Isalukazi (öregaszony), hiszen én csak egy „fehér nő” vagyok a „fekete Afrikában”.

Azért tartom hízelgőnek a Sky-t mert reményt keltő. Mindig kívülálló voltam, és leszek itt. Soha nem fogok tudni közel kerülni az itt élő emberekhez, pusztán azért, mert az ő bőrük színe sötétebb, mint az enyém.

De, amikor a távolba nézek, akkor úgy érzem, hogy valahol messze, mégis összeér az ég és a föld.

Üdvözlettel:
Sky

Köszönetnyilvánítás, vagy valami hasonló

Ez a könyv nem jöhetett volna létre, ha nincs elegendő a Valentin-napi kereskedelmi akciókból, a mondvacsinált, erőltetett „most aztán muszáj szeretni egymást” érzésből, amit már hetekkel korábban az arcunkba nyomnak a reklámok. Na, igen, ha szeretsz, akkor vásárolsz. Mert micsoda szeretet az, ahol a pénz nem cserél gazdát? Eszemet vesztem ilyenkor, mert nem elég, hogy a karácsony elkorcsosult, de most még nyakunkba varrták a Valentin napot is.

Ezen kívül nagy ösztönző erő volt számomra egy beszélgetés a 2023-as év közepén, amikor egy kedves hölgy azt mondta, hogy őt nem érdeklik az én, vagy a hozzám hasonló írócskák művei, mert ő csak a mélyirodalmat olvassa.

Rögtön mélyen belesüllyedtem a gondolataimba és azon elmélkedtem, hogy hányféle irodalom létezhet? Mély, magas, közepes, esetleg földszintes, aztán, ha van a szép, akkor kell lennie csúnyának is, mert mihez képest szép a szépirodalom? És mi van a ponyvával, nem azzal, ami a sátor tetején lifeg, hanem a ponyvairodalommal, vagy Isten bocsá' a szórakoztató irodalommal, a gyerekirodalommal, az ifjúsági irodalommal.... Nem lenne egyszerűbb elhagyni végre ezt a sok dobozt? Ezt a sok ítélkezést? Hiszen a történelem már néhányszor bizonyította, hogy ami ma még csak megvetendő ponyvaregény, az pár (tíz, száz) évvel később akár kötelező olvasmány is lehet, mint a szépirodalom remeke.

Na, jó, e fenti két momentum, de még az elmélkedésem is, kevés lett volna ahhoz, hogy felszívjam magam, mint a kiskakas a begyébe a sok ezt meg azt, a mesében. Vannak társaim is e bűnben, amit a mélyirodalom, és az összes többi mesterségesen kreált „doboz” ellen ezennel elkövetek – és akiket köszönet illet ezért:

Fay, aki mindent pártol, ami nem könnyes, vagy nyálás, vagy picogós. Akkor inkább ne vessünk, még ha kínunkban is.

Aztán az öcsikém, aki imádja a pikírt, csipkelődő verseimet, sőt, ő sem marad el sokkal mögöttem, legfeljebb azzal a nyolc évvel, amennyivel később hozta a gólya. És keményen kritizál – a fiatalabb tesó jogán. (A „kicsit” nem illik bántani, a „nagy” meg tűrjön, mert ő már okosabb... aha!)

Lóránd, aki kifejezetten kedveli, amikor szabadjára engedem a fantáziámat, és aki nem borzadt el az első verseimtől sem, pedig hát.,. na!

Angi, aki maga a megtettesült romantika, de azt mondta, hogy rég nevetett ennyit, és kéri a folytatást. Még szép, hogy megkapja!

Moncsi, aki még az anyukáját is az egyik „anyós-verssel” próbálta meg felvidítani, ráadásul sikeresen. Ez a kötet az egész családnak elég lesz!

Zsike, aki képes volt írásba adni, hogy a verseim ugyanolyan jók mint az írásaim, és nem tudja sem megunni, sem letenni őket. E néhány szó édesebb, mint a francia krémes, és jobban keneget, mint bármilyen háj!

Ennyi kedves ösztökélés után, mit is tehettem volna? Én magam is elhittem, hogy jó az, amit csinálok.

Elküldtem az egész gyűjteményt a Helma Kiadó ügyvezetőjének. Ő is túlélte a sajtóságot humorom, és eléggé elvetemült módon még tetszett is neki, tehát nem maradt más, mint e könyvet megjelentetni.

Kedves Vásárló, kérlek, ne fordíts hátat a könyveimnek ezek után sem! A legjobb szándék vezérelt, amikor ezt írtam.

Igaz, a pokolba vezető út is jó szándékkal van kikövezve.

Állatságok

A Földigiliszta földfeletti mozgalmá
A Jegesmedve álma
A Légy utolsó kalandja
A Leveli Béka rövid karrierje
A Macska
A Neveletlen Bolha esete a tenyeremmel
A Róka és sajt
A Sikló cipője
A Strucc és a Vakond
A Szú tragédiája
A Tigris önéletrajza
A Tyúk
A Varangy és a Gólyabál
Adócsaló Pók
Állati zagyvalék
Az Egér keserve
Bagoly-tragédia
Bejött a Skorpió
Elefánt-tan
Fakopáncs kedvenc dala
Így járt az Öreg Teknős
Krokodil-intelem
Kutya
Leszbikus Kutya siráma
MONDÓKA
Nagy Orrú Gólya társkereső szolgálata
Oroszlán
Papagáj tragédia
Zselelefánt

A Földigiliszta földfeletti mozgalm

A Földigiliszta elindított egy földfeletti mozgalmat.
„Itt az idő, hogy színre lépjünk, elvtársak!
Mi, akik eddig megbújtunk csendesen,
Utcára megyünk, s szavunkat hallatjuk, rendesen!”
Az Öreg Giliszták csak morogtak a bajszuk alatt,
De a Fiatalok lelkesen bólogattak, s a menet gyorsan haladt.
Ki is bukkantak az útra, ám pechjükre
Egy bulldózer a mozgalmat elsöpörte.
S mi ebből a tanulság? Talán csak ennyi:
Mielőtt színre lépsz, nem árt széjjel nézni!

A Jegesmedve álma

Fehér Maci unja már a hideget,
Vágyik messze innen, élvezni a meleget.
Koktélt inna, de jég nélkül, sokat,
Banánt enne, mangót, unja már a halat.

Böngészte hát az Eszkimó Újságot,
S még aznap jelentkezett egy Vándorcirkuszhoz.
Szorgosan gyakorolt reggel és este,
Az indulást, mint Kismackó, lelkesen leste.

A nap eljött végre, itt az idő menni!
Álmod valóra vált végre, Jeges Maci.
A Cirkusz nekivágott a nagy világnak,
Meg sem álltak, míg el nem értek: Alaszkába.

A Légy utolsó kalandja

Kalandvagyó Légy
A konyhámba repült,
Finom falatoknak
Már előre örült.
Végig kóstolt mindent,
Mi szívemnek kedves,
Döbbenet néztem, mit csinál,
S ahogy étkem tönkremegy.

Dagadt a potroha,
Csak úgy remegett,
Pihenni a pultra szállt,
Egyre csak pihegett.

Ám, amikor szemet vetett a krémesre,
Tűrelmemet elvesztettem örökre.
Konyharuhám lecsapott erősen,
S végett vetett a Légy kalandjainak – végérvényesen.

A Leveli Béka rövid karrierje

A Leveli Béka karrierre vágyott,
A fűzfa tetejére hát felmászott.
De mire a szót ragadta magához,
Egy Gólya ebédje lett. Túl magasra hágott.

A Macska

1. epizódus

Én egy Macska vagyok,
Talpat csak magamnak nyalok.
Gazdi dolga a simogatás,
Ha jó a kedvem, jár neki dorombolás.

Egér? Ugyan már, hol élünk?
E században már nem egerészünk!
Macskatáp, meg májkrém a menő,
Főtt husi is jöhet, ha üres a bendő.

Nem osztozom semmin, senkivel,
Ha kell a fotel, abban én terülök el.
Ne zavard álmodom holmi „Menj innen” szavakkal,
Majd megyek, ha akarok, ha eleget aludtam!

Nem azért vagyok, hogy téged szolgáljalak,
Mint holmi Kutya, parancsra körbe ugráljalak!
A Macska az úr a háznál! Tanuld már meg végre,
Te csak etess, itass, szeress – és hagyd végre békében.

2. epizódus

Nehéz a sorsom, Gazdám még nevetetlen,
Minden nap tanítani szinte lehetetlen.
Hogy marad akkor időm magam csinosít'ni?
Este tíz van, randira kell indulni!

A szomszéd Kandúr adott szerenádot,
Hogy a környék összes háza ránk átkot kiáltott,

Gazdi is becsukott ajtót, ablakot,
De a hangunk a falon át is gyönyörűn hallatszott.

A Macska koncertet egy seprű törte félbe,
Mi letről érkezett nagy svunggal, neki a kéménynek.
Ott is hagytuk a háztetőt rögvest,
S folytattuk az udvarlást az ablak mellett.

3. epizódus

Nehéz a Macska élete, amikor szerelmes,
Mert a Gazdi nem igazán türelmes.
Pedig amikor ő kornyikál a fürdőszobában, bent,
Nyugodt szívvel mondom ki, ő sem egy operaénekes!

Én mégis elnézem neki, nem nyávogok hozzá,
Az ajtót sem kaparom, hogy hagyja abba már!
Ő meg képes vizet önteni ránk,
Csak mert nem tud aludni. Ez a mi hibánk?

Na, csak nyávogj legközelebb, tévével, rádióval,
Majd adok én aláfestést mind a tíz karmommal.
Megtanulod hamar, ki az úr a háznál!
Nem te, drága Gazdi! Én, a Macska diktál!

A Neveletlen Bolha esete a tenyeremmel

Egy Neveletlen Bolha
Átugrott lakomba.
Azt gondolta, talán

Szobám bolhabarát.
Először csípte hátam,
Majd bátrabban vállam,
Mire elért a nyakamhoz,
A tenyerem lecsapott.
Ha ez a Bolha
Jól nevelt lett volna,
E tizenkét sor
Nem jön létre soha.

A Róka és sajt

Holdvilágnál ült a Róka,
Nem volt éppen semmi dolga.
Bár nem evett tegnap óta,
Nem ment neki rosszul sora.
Mióta sajtgyárat nyitott a Kánya,
Róka koma már szánja, bánja,
Hogy elszegődött minőség-ellenőrnek.
Túl sok a sajt, kevés a hús,
A végén még vegetáriánus lesz belőle.

A Sikló cipője

Vízisikló eltekergett az Orvoshoz,
Hogy nincs lába, az okoz neki nagy gondot.
Mert menne a szárazra, de attól hasa fáj,
Bántja a kényes bőrét a tóparti sétány.

Irigyli a Százlábút, de még a Pókot is,
Hisz lábon járnak-kélnek, merre útjuk visz.
Doktor a fejét csak rázta, tekerte,
Végül a Siklót a Varázslóhoz küldte.

„Hány pár lábat akarsz? És hány sorba?”
„Legalább nyolcat, mind a két oldalra!”
Válaszolt a Sikló, s várt türelmesen,
Míg a Varázsló kotyvasztott, kevert a tűzhelyen.

„Idd ezt meg mind! Marja majd a torkod,
De mire a tízet elszámolod,
Mindkét oldalon kinő nyolc-nyolc lábad,
Parti sétány kemény köve többé már nem bánthat.”

Boldogan ment a sétányra a Sikló,
De a napmelegtől a kő volt nagyon forró.
Égette a talpát, igen keményen,
Cipészhez rohant hát, gyorsan, serényen.

„Hé, te Suszter, jer csak ide, hamar,
Nyolc pár topán kell, de most, azonnal!”
Cipész csóválta a fejét, ide, meg oda,
„Ennyi cipőt csinálni, két hónap is van a'!”

„De én nem várhatok annyit!” – hullott a sikló könnye!
„Várjunk csak, van megoldás!” – szólt a Mester. „Hijnye!

Van egy pár cipőm, ami báli félig,
Egy másik, ami meg kicsit téli.
Egy harmadik, az csizma, de nem meleg,
A negyedik pár bakancs, a Béka csípje meg!

Ötödiknek jó lesz egy pár papucs,
Hatodiknak meg ez a meleg mamusz,
Hetedik pár sí csizma, de síléc nélkül,
De a nyolcadik pár lábad marad cipő nélkül”!

Boldog volt a Vízisikló,
Hét pár lábán cipővel siklón.
Azaz bukdácsolt inkább egy kicsit,
Cipőben járni még nem nagyon ment neki.

Mivel elfáradt a sok gyaloglásban,
Gondolta, úszva teszi meg, mi van még hátra.
Hogy hazaérjen végre a nádasba,
S eldicsekedjen azzal, hogy nyolc pár lába van.

De ahogy vízbe surrant, jött a meglepetés,
Vízzel teli cipő lehúzta a testét,
S ha ez még nem lett volna bajnak elég,
Kezdte elhagyni minden cipellőjét.

Ott állt a nádasban, megfürödve,
Volt lába, de nem volt cipellője.
Mit tehetett hát?
Nyolc pár lábát, mint propellert használta.
Úszótechnikáját később egy világ csodálta.

A Strucc és a Vakond

Unatkozott a Strucc a föld felett,
Szórakozást a homokban keresett.

Meg is lepődött egykettőre,
Mikor puha orrba ütközött a csőre.

Szegény Vakond, csak hebegett-habogott,
Mikor a Strucc a lakába ily durva módon behatolt.
Mérges lett a koma, bőröndjét előkapta,
A nagy állathatározót közben fellapozta.

Keresett egy helyet, ahol Strucc biztosan nem lesz,
Mert a zaklatásból már elege lett.
Így esett, hogy a reptérig meg sem állott,
S az Északi Sarkra egy oda-útra szóló jegyet váltott.

A Szú tragédiája

A Szú hosszútávra lakást keresett,
Két szoba, összkomfort. Ez lesz tökéletes.
Második emelet, a Mókuslak alatt,
A bútoraiért máris elszaladt.

Fotel, függöny, ágy, meg a tévécábel,
Összkomfortos lak ez, már csak egy dolog kell,
Meghívni mindenkit a lakásszentelőre,
Mielőtt a tél megjön, még a jövő hétre.

„Mindenkit elvárok, de enni-innivalót hozzatok,
Mert most költöztem, s még csak egy szegény Szú vagyok.”
Mókus, Varangy, lentről a Pocok is eljött,
A Tücsök muzsikált, az Egér meg főzött.

A Szú is felöntött egy kicsit a garatra,
Így esett, hogy az ajtaját a Harkálynak kinyitotta.
A vendégek észre sem vették,
Hogy a házigazdát egészben lenyelték.

A Tigris önéletrajza

Én, a Tigris, születtem Bengálba'
Egy két gyerekes, átlagos családba.
Apámat nem ismertem,
Nagy csélcsap volt a lelkem.

Anyám nevelt s okított bennünket,
Mert a Tanítók az iskolából elmenekültek
Amikor beiratkozni mentünk.
Így egy kicsit hátrányos helyzetűek lettünk.

Bátyám vakmerő volt, vesztét is ez okozta,
Egy Vadász a bundáját több helyen kilyukasztotta.
Anyám meglépett hamarost egy másik Himmell,
Magamra maradtam, döntenem kellett, mi legyen az életem-
mel.

Én más pályát választottam, hívott a kaland,
Cirkuszi Tigris lettem, ki, amikor a porondra szaladt,
A Népek megrettenve mondták, hogy Á, meg Ó,
Az Idomárral a mancsunkat összezsapni oly jó,
De csak az előadás után, hogy a Népekben
Rólam a „vérszomjas” illúzió meg legyen.

Sajnos, az Idomárom idő előtt nyugdíjazta magát,
Utódjának megtette az Egyszülött Fiát,
Ki most azt akarja, hogy igazán vérszomjas legyek,
Üvöltsek, morogjak, támadjak – de nem merek!
Számból csorogjon ki vér – fűj, mit képzelsz ez a hülye?
A steaket is jól átsütve kérem, nem vagyok én mesügel!

Állítólag a szelíd Cirkuszok ideje lejárt.
Van választásom, több is, ez idő tájt,
Vagy leszek vad, és goromba, mi sose voltam,
Vagy keresek másik Cirkuszt valahonnan,
Vagy egy Öregek Otthonába megyek,
Minek neve Állatkert, s ott békében el leszek.
Teljes ellátással nyugalomba vonulok,
Erre a helyre pályázom, Tisztelt Nagy Tulok.

Amennyiben lehetőségem adódna,
Egy Tigris Hölgyet szívem magához vonzana,
Azt gondolom, még elég fitt vagyok,
Hogy utódot nemzzek, kettőt, vagy hatot...

Amennyiben ön egyet ért ezzel, Tisztelt Nagy Tulok
Úgy egy két fekhelyes ketrecért imádkozok,
Esetleg egy kifutó is jól jönne, olyan sziklás,
Hogy a gyerkőcök magukat elfoglalhassák.

Remélem, életrajzom önben bizalmat ébreszt,
Hogy intézményének a hasznára lehetek.
S ha ez írásom a tetszését elnyerte,
Már holnap bevonulok a saját ketrecembe.

A Tyúk

Tyúkanyó alá két kacsatojás került.
Nem tűnt fel a csere, rajtuk hűen ült.
Ám, ahogy jöttek, egyik a másik után,
Tyúkanyó csak nézett, borzasztóan bután.

Az rendben, hogy sárga, de a csőre lapos,
A popsija sem kerek, a lába is kaptos,
Két szeme, két lába, kettő a szárnya is,
Mégis fura Csibe ez! Vagy nem is?

Ki tudja, talán ez a divat máma?
Tyúk eszével mi más gondolhatna?
Mire minden Csibe kikelt rendben,
Indultak az udvarra, szépen, csendben.

Ám a két Renitens, ahogy vizet látott,
Hagyott csapot s papot, a tócsába ugrott.
Ette a frász a víz mellett a Tyúkanyót,
Mert a Csirke nem tud úszni! Tudta ő ezt jól!

Törte a fejét a kis buta, keményen,
Mi történt? Új generáció született itt helyben?
Lökdöste a többi Csibét is a víz felé, erősen,
De azok csak mentek elfelé, ráérősen.

Gazda asszony úgy nevetett, rengett a hája,
„Nem látod, hogy azok Kacsák? Te udvar butája!”
„Kacsa? Az mi?” Nézett körbe a Tyúk.
„Ismerem a Kakast, meg ott, egy másik Tyúk!

A Csibét is tudom, meg a Kutyát, Macskát,
Disznót is láttam már, meg Egeret, Patkányt,
De Kacsát most látok először! Istenemre mondom,
Buta Tyúk létemre, mennyit kell még tanulnom!”

A Varangy és a Gólyabál

Egyetemista lett a Varangyos Béka,
Meghívót kapott az ilyenkor szokásos Gólyabálba.
Sajnos a pontos címet elfelejtette,
Így a Gólyák Gólyabálján lett főfogás belőle.

Adócsaló Pók

A Pók kisiparos lett,
Egész nap hálót készített.
Szótte egyiket a másik után,
Unta is már egy idő után.

Mindenki a kifogásokkal jött,
De hálóra pénzt senki nem költött,
Mígnem egy Légy a családjával arra járt,
És érdeklődően kedvesen, a háló előtt, megállt.

„Mire jó e műremek?” Kérdé a Legyek Apja.
„Relaxálni isteni! Testet és lelket megnyugtatja!
Menj, próbáld ki, vidd a családot is!”
Bájolgott a Pók, s leste, mi történik.

Legyek Apja és Anyja családját kézen fogta,
A pókhálóhoz repült, magát hanyatt dobta,
S mire feleszmélt, hogy odaragadt, s ennek fele sem tréfa,
A Pók már jól is lakott, el nem aprózta.

Gazdag vállalkozó a Pókból nem lett,
De a pókháló minden áldott nap léggel megtelt.
Hasa csak nőtt, potroha meg remegett,
És bizonyíték hiányában még adót sem fizetett.

Állati zagyvalék

A Kakadu, a Marabu,
Fején ül a mélabú,
A Kakas, a Tehén,
Kinek nincs kalap a fején,
A Krokodil, a Bakkecske,
Egymás útját nem keresztezte,
A Harkály, az Őz, meg a Gepárd,
Fújja együtt a kecskedudát,
Vaddisznó meg a Róka,
Sajtot többé nem majszolna,
Az Űrge, a fürge, ki szalad,
Ki kiöntve is dalra fakad,
Az Egér, a Zebra,
Ki soha nem lép nászra,
A Fába Szorult Féreg,
Ki egy hegedűben világutazó lett,
Farkas meg a Kisbirka,

Tangót táncol hétszámra,
Kacsa, Liba, meg a Pulyka,
Seggét rock'and roll-ra rázza,
Buta Tyúk meg kapirgál, a szemét mereszti
Zagyvalékból honnan szedtél össze ennyit?!

Az Egér keserve

Kicsi Egér kesereg,
„Én már cincogni sem merek,
Ha véletlenül nincs a Macska otthon,
Gazdasszony söprűje vág gyorsan nyakon.

Pedig hát, mi az a falatnyi sajt,
Vagy nyalintásnyi lekvár?
De ránk, aprócska Egerekre
Csak a keserű megtorlás vár.”

El is döntötte a kicsi Egérke,
Hogy elhagyja Egér-mivoltát örökre.
Elsurrant az okmányirodába,
És névváltoztatást kért: Macskára.

Bagoly-tragédia

Bagoly Bébi fészkelődik a tojásban.
„Szűk lett e hely nékem, menni kéne a nagyvilágba!
De hogy jutok ki innen? Tán kopognom kéne?
Hogy valaki ajtót nyisson? Segédkezet nyújtson nékem?

Kezet? Hisz nekem szárnyam van, nem ujjam!
Gondolkozzunk csak ezen el gyorsan!”
Töprengett a Bagoly Bébi a tojásban.
„Lehet, hogy nem is kéne mennem? Jó ebben a lakásban!”

De a természet szava követelte jussát,
Bagoly Mama a Fiához bekopogott hát.
„Béla, drága fiam, jer, vár a nagyvilág!
Itt az ideje, hogy megismerd Apát, és Anyát!”

Kicsi Bagoly visszakopogott serényen,
„Úgy döntöttem, maradok! Világra bújni még nem vagyok készen!”
Bagoly Mama, hallván e sületlenséget,
Nagyot koppantott a tojásra, a vitának ezzel vetve véget.

„Ebadta Baglya, majd adok én neked!
Kibújsz azonnal, vagy csípem vörösre a seggedet!
Én, aki az erdő legokosabb Baglya vagyok,
Pont én, egy ilyen Lusta, Buta Tojást tojok!

Nem lesz elég egy egész Erdei Iskola
Hogy ész, szorgalmat verjen beléd, te ostoba!
Szavamra mondom, ha nem sietsz e világra,
Eladlak szobadísznek a Városi Könyvtárba!”

Bejött a Skorpió

Bejött a Skorpió a lakomba.
Túlélheti? Komolyan ezt gondolta?

Bár kettőnk közül ő volt a mérgesebb,
Papucsom talpa ellen farka hiába billegett.

Elefánt-tan

„Mi, Elefántok, messze földön híresek vagyunk,
Hogy nem ütjük bele orrunkat mindenbe, ami nem a mi dol-
gunk.”

Kis Elefánt gondolkozik nagyon, a fejét csóválja,
Nagyot koppan a fa törzsén zsenge kis ormánya.

Jajong a kicsi, a könnye is potyog,

„Értem már, amit az anyukám nekem tanított.

Ha nem kerülöd messze a MÁS DOLGOT,

Könnyen belevered a saját ormányod.”

Fakopáncs kedvenc dala

Fába Szorult Féreg,

Kérlek, engem érts meg,

Téged innen kivájlak,

S ebédre a családnak fel is szolgállak.

Trallala, Trallala, Trallala.

Trallala, Trallala, Trallala.

Így járt az Öreg Teknős

Öreg Teknős elindult a doktorhoz,

Mert a szemüveg, mit minden nap hordott,

Elveszett félúton hazafelé, tegnap.
Nagy baj lesz belőle, ha hamar nem kap újat.

Emlékezett még az útra, igen, itt kicsit fel,
Aztán jobbra. Nem, balra! Hogy is kell?
Dönteni nem tudott, látni meg nem látott,
Kérdezett hát mindenkit, fűt, fát, vadvirágot,
Hogy merre menjen tovább, ha orvost akar,
Vagy nem látták-e az okulárét, mit teknőc keret takar?

.....
.....

E verset most befejezni nem tudtam,
Mert az áramot hat nap után végre visszakaptam,
S fontosabb lett a mosás, meg a főzés,
Minthogy megtaláljam az Őreg Teknős szemüvegét.
Bocsi!

Krokodil-intelem

„Maradj a vízben ha jót akarsz magadnak,
Vagy cipő felsőrész lesz belőled, de nem magadnak.”
Krokodil mama e kép szólt a családjához,
S nem vette észre, hogy a vízből maga is kimászott.
Mire a tévedésére rájött nehezen,
Csizma és táska lett bőréből hirtelen.